

SKAITLIU BALADIS (iš prīžuodžiu išrītiejusis)

BLIŪDŽIUVIENĖ Regina
(Tauragies rajuons)

VĪNS – KAP ŠIMTS

Bova siki skaitlius Vīns.
Vuo išdīkis, vuo narimts.
Kap grīžuoratis ont vieji
Nasustuodams sukiniejis.
Kuoji vīna taturieji,
Ali nieks nasutūrieji.
Vuo nuosėki kuo baklausi!
I tīsi, i kū ilgiausi:
Vėsas mieteris i čverti,
I galioks dā nusitverti.

Al' kor bovis, kor nabovis
Pristitati skaitlius Nolis.
Kap tekėnis prirītieji.
Vīns anuo napastebieji.
Jau nuorieji apsisokti
I kaižkor iš kīma sprokti.
Matā, tēn, pri pirtīs gala,
Varnu prilieki ba gala.
Jie jau natori kon dērbti,
Gaudik varnas aplie pėrti.
Nastuoviesi kap mītalīs,
Ruods, ka būtu kas ikalis.

Nolis saka: – Kuo tu, Vīns,
Sukinieji kap šimts?
Stuokis munī prišakie
I daugiau našuokiniek.
Aš du sikius parītiesu
I jie modu susidiesma,
Jau nabūsi skaitlius Vīns,
Vuo vėsi sakīs, ka Šimts.

Nažinau aš nu kada,
Lėka tāt ont vėsada.

DU – NANUBUODU

Džiaugies prūdi vėsas pīlis:
Vondens tīk litus pripīli!
Nuori torškis, nuori krīk,

Ūdegas aukštīn statīk.
I pīliukā mažiliukā
Taškiesi kap burbuliukā.

Tāt būrie, vuo na puo vīna
Prūdi tvarsiesi šeimīna.

Tiktā Du ont kronta vīns.
Juk ons pīliems na kaimīns.
Tuoks pusiau guluom apvėrtis,
Bėški nu driegmies apgėrtis,
Riuogsa galva paraženis.
Al' išgėrdis medie geni
Pajudieji, palingeva.
Pīlis krīkaun: „Atsigava!“

Anuos žēna skaitliu Du.
Patis krīpaliū puo du.
Tik puo du i lėzda kraun,
I prūdali tāt keliaun.
Skaitlius Du tūdie tuoks liūdnas –
Nu i kāt nabūs marūdnas,
Jie visor tik vīns i vīns.
Nieks nakalbīns, navadīns
Kuoki lėzda susikorti
A i prūda pasitorkšti.

Skaitlius Du gal' būt pravėrkis,
Jie nabūtu tuoks sumėrkis.
Gal i prūda nubrazdieti?
Pri pīlioku prisidieti?
Al' jie pīlis pamatīs
Gal' kap vabala prarīs...

Ta pri vondens prisislinka
I nu kronta kīk palinka.
Vuo iš vondens kaižkas žiūr,
Tāt akiem tūrieti tūr.
Panašus, kad jī kor gals,
Artims i kažī kuoks savs.

Skaitlius Du susipruotieji,
Kas tēn iš vondens veizieji.

Vuo jie tu dā nažēnā,
Paveiziek, kāt atbulā
Skaitlius veidruodie atruoda.
Vuot tāt Du surada puora.

Viskon juk turi savie,
Tik gerā isiveiziek.

TRĪS – JIED KAP ARKLĪS

Trīs nuorieji būt' silinčius
Kap tas slībīns Guorinčius,
Katras medie vis siedieji
I vėsus užpuldinieji.

Ka jau Trīs tāt pasirinka,
Ta i suodna čiut nuslinka.
Kap pumpuotaukšlis riuogsuoji,
Rėji viskon, kon valiuoji.
Nieka ons nadirbinieji,
Tiktā jiedi i stuorieji.

Vuo jie tāt dribsā par dīna,
Kaiži a sukaupsi sīla.

Šarkas jūkies i kreksieji.
Ali žvirblė pavīdieji.
Jie kap Trīs tu sustuorietomi,
Katinus gal nugaliatomi.
Lapi snapi nie puo kam.
Strīkiniek sau bim bam bam.

Dīna, dvi, i jau nedieji.
Trīs tik jiedi, jiedi, jiedi.
Siki, ka jūdā sutema,
Trīs musiet apsisapnava.
Tāt išsipūti, išpompa,
Ka suodni iš sava kompa
Kap silinčius staigē pūli,
Al' bapoldams sosikūli.
Gal kuoki šaka par posi
Parkėta anon kap mosi.
Nu i ta stuoruoji posi
Išsitaški, išbīrieji.

Kāt saulėki patekieji,
Trīs stuovieji susirītis,
Baisė nogara išrītis.
Kap varongi sosivėjis,
Mosmiriu gal apsirėjis.
Posi skaitliaus i balėka.
Vuo i ta pati nuplėka.

Jiegu jiedi tu kap Trīs,
Tori dērbti kap arklīs.

**KETORI – NIEKA
NATORI**

Tuoks i kiedi kīk panašus,
Nu, sakau, tikrā ka gražus,
Ketori kaižkuo vis lauki.
Ka mėgla par kīma plauki,
Vuo paskiau i dongu tīnsa,
Ketori prašīt išdrinsa,
Ka anon gražē apvītu
I aukštībien nuplukdītu,
Palingūtu i nuneštu.

Vuo tinās tuoliau nu krašta
Pastatītu jau kap suosta,
Auksu, cidabru išdruožta.
Ka anam' siedietu sauli
I žvalgītūs puo pasauli.
Nakti, ka mienolis siestu,
I žvaigždiems isakinietu.

Jie esi graži kiedie,
Suostu būti na garbie,
Vuo tāt skērta nu senuovis.
Ketori isigalvuojis,
Pats savēm isitikiejis,
I patiemīt nagalieji,
Ka jūds debesis kap šiepis
Atplauki i išsišiepis
Su žaibū karštās zigzagās
Jiemi plikt' kap su vuotagās.

Vuo lītus ruods ka iš bliūda
Laistīt ketoris pablūda.

Ketori ba juoki stuoga.
Nuo lītaus čiut nanuspruoga.
I galva da ba keporis.
Vargšas, nieka ons natoris.
Jie vondens pēlna galveli,
Esi biednas kap museli.

Jie auksėni sapna gaudā,
Kartās skaudē išsimaudā.

PĖNKI – VĖSI MĖNKI

Pėnki dērba ont skīdrīna.
Juk ka tuoki graži dīna,
Naguliesi apsikluojis
Vėsa galva i dā kuojis.
Tuoki dīna kas gīvs galis

Tor paruodīt gera vali.
Na dontis pėrštu krapštītīs,
Vuo krutieti i tvarkītīs.

Skaitlius Pėnki gerā žėna:
Vakar atveži vežėma
Šatru iš pakalnis traka.
Pėnki juk, kap žmuonis saka,
Mėnks tiktā iš paveizuos.
Tudie ont skīdrīna stuos,
Ims šakas i sukapuos.

Kėrvi rėk tāt išgalonsti,
Ka šakū natektu konsti,
Tavaliut kap karšta bolbi,
Vuo pagluostīt rėk kap golbi
I didžionsis šakikis
Suguldīt kap plunksnikis.

Stuora, dėdėli kalada
Pėnki patvuorie surada,
Atsirėta unt skīdrīna
I pradieji darba dīna.
Kepurėki atsismaukis,
Pėlva i savi itraukis,
Kėrvi virš galvuos iškieli
I stiprē i šaka skieli.

Vėsi žėna juk, ka Pėnki
Niekada nabova mėnki.

Jie par stiprē užsimuoji,
Kartās pats sau užsitvuoji.
I Pinkīms tāt atsitėka –
Tvuoji sau par blauzda plėka.
Vuo jie tāt isikirtā,
Ta stiprībīs i ba ba!

Kuoc i stėprus skaitlius Pėnki,
Kartās būn i baisē mėnki.

ŠEŠI – KON TU PEŠI

A kada tu pavīdiejē?
Nažėnā? Naklausiniejē?
I gerā, jie tāt darā –
Pavīdieti nagerā.

Vuo tarp skaitliu vīns tuoks bova.
Par pavīda čiut nažova.
Devīnīms ons pavīdieji,

Vis baltuom akiem veizieji.
Kuoc kitīms tuo naparuodi,
Al' vėsi gerā žīnuoji.

Devīni turieji galva,
Aukšta kap Girgždotis kalva,
Kap Medviegalis riktinga,
I apvali, i pruotinga.

Vuo Šėši nusigīvenis –
Nie galvuos, tiktā pilvelis.
I tas pats žėmā nusmoka –
Nu kap kėlnis pas Šimoka.
Tas kėlnis Šimoks i vėršu
Peši jie tik napamėrša.
Ta i skaitlius pėlva peši,
Ka tiktā nabūtu Šėši.

Vuo ka nieks kīmi namati,
Bondi sīki i duomkrata
Puo pėlvu pakėšis kelti.
Pats čiut spieji atsikelti.
Tāt savi prisipumpava,
Gala mažinės nagava.
Sudrebieji mat kuojeli
I Šėši kīverst i žėmi.

Kelsi pėlva tu a peši,
Vis tik pasilėksi Šėši.

Bondi atbulā stuovietī,
Pėlva virš galvuos turietī
I atruodt' kap Devīni.
Ali čia baisi konkīni!
Ta Šėši diktē supīka,
Ka apgauti napavīka.
I diel tuo i kėta posi
Nusisokti savi kosi.

Nusisoka – i dabā
Parsokta anon matā.
I žiūri, i nažėnā –
Pėlvs tēn a kuokī raukā.

SEPTĖNI – NUOSI TRINI

Septīni kap tėkras dalgis
Vis i dongu tonkē žvalgies.
Jie lītus šīnauti lės,
Ons i pīvas pasilės.
Baisī džiaugies, ka tor kuota
Paronkėni, našakuota.
Užsimuos i vīns, du, trīs –
Stuora pradalgī varīs.

(Nukelta i 58 p.)

Vuo i pats na kuoks tēn
šmēkis –
Jauns i stēprus, visor tēkis.
Pakuol' užgīduos gaidīs,
Vēsas pīvas išgoldīs.

Veiz pruo longa gaspadēni –
Kuo Septīni nusimēnis?
Kudie stuov napajudiejis?
Sauli žemi ritiniejis.
Pīvuo jau galiētu būti,
Vuo na dūsauti i rūgti.

Nusimēnis stuov Septīni –
Žvērblis nuosi mat numīni.
Juk turieji tuoki graži...
Vuo dabā kap šlūta raži.
Kāp su tuoki bašinausi?
Kormrausius tik pīvuo rausi.
Juk ba nuosis kuoks tu dalgis!
Niekor Septīni nabžvalgies.
Tik stuovieji nusimēnis,
Tuoruos mīta apkabēnis.

Liūb pruo šali žvirblē lieks.
Tiktā šarka sīkēs rieks,
Aba čerkšdava piktā,
Ka Septīni kap vākā
Anon gindava iš kīma:
– Ēk tu nušinauti pīva!
Nie kuo gluostīt' sava nuosi.
Surūdies, tada žinuosi.

Septīni atsikūtieji,
Nuosi dā pačiupinieji,
Kīk pajodina i šuona
I nutrauki par dirvuona.

Pri mienoli gal natuoli,
Minkštami žvaigždžiū atuoli
Dabā nuosi tren Septīni –
Tiktā nakti, vuo na dīna.
Septīnīms jau nieks nuoselis
Nanumins aukštā nu žēmis.

I ons vīna grāži dīna
Parsiras šīnauti pīva.

AŠTŪNI – PAS BABŪNI

Jie par vēdori itrūkis,
Nuori riek, jie nuori jūkis,
Kap tekēnis narītiesi,
Kuoc i galvas dvi turiesi.

Būtu galvas dvi gerā,
Bieda ta, ka nažēnā,
Katra galva, katra kuojis,
Ont katruos tu atsistuojijs.

Valug pasakas senuos,
Aštūni na ont galvuos,
Al' unt didelies bačkuos
Kaižkada gražē stuovieji
I savi apžiūrinieji.

Kuoks ons bova apvalotis!
Bēški stuors, ali gražotis.
Panašus kap skaitlius Nolis,
Tuoks pat līgus, naapskoris.
Šarkas anon baisē gīri.
I na sīki atsispīri
Ont galvuos anam nutūpti.
Tik par borna stuoralūpi
Brūkštelies liūb plunksnike,
Iš tuoliau kreksies kre kre.

Tāp jau būn i atsitink,
Ka i gruožis apsirink:
Aštūni par sava gruoži
Pats bačkeliem susivuoži.
Sīki ons i baliu taisies.
Čackinuos i visāp kraipies.
Čia išpūsdava krūtēni,
Čia itraukdava šikēni.
Ka atruodītū dailesnis,
Līminings i maluonesnis,
Pluona pajiemi virveli,
Ožnarēna kap kilpeli
I par līmini patrauki.

Atsitēka kuo nalauki.
Tāp virveli ožsirēša,
Ka jau niekap nabatrēša.
Skaitliu pargnībi par posi.
A tu siosi, a tu posi –
Kon padirbā, ton turiek
Aba pas babūni biek.
Vuo ta sena muoterēški
Gal' padies, nadaug, kuoc bēški.

Žērklis dēdelis turieji –
Anuom avis kirpinieji –
Plačiabornis, aštradontis.
Na bieda anuom juoks pontis.
Nu jie parkirptu virveli,
Ta iš tū dvijū bačkeliu

Padarītu viel' nulioka –
Graži, pēlna mienulioka.

Nažēnau, a tas Aštūni
I nuvēji pas babūni.
Nažēnau, kas tēn nutēka,
Al' bačkēlis pasilēka.

DEVĪNI – VAPNA MINI

Skaitlē jau nu senū sena
Sava aplinkuo gīvēna.
Tvarkiesi kāp kas muokieji,
Kartās kits kitam padieji.
Vuo ta aplinka – Skaitlīni,
Anīms bova kap Tievīni.
Tik Devīni kaižkor blaškies.
Vakar liūni mačiau taškies.
Gal' ons tēn kaižkuo iškuoji?
Gal' tuorpīnie pakavuoji
Slēbēna ton devīngalvi,
Katras medi baisē valgi?

Kon tēn valgi – graužti grauži,
Baisē pēkts i pasišiaušis.
Vīna galva i gerā,
Al' devīnis jie matā,
Imkis pats sau už galvuos.
I Devīni pagalvuos...

Devīni daug našnekieji.
Devīngalvi ton nudieji
I parvēlka i tuorpīni,
Kor pats vakar vapna mīni.
Ons galies tēn vapna minti
I varluožgalvius bauginti.

Devīni kuoc i spurdieji,
Al' pri skaitliu prisidieji.
Jau puo liūnus namaknuos
I namins juokiuos vapnuos.
Juk iš skaitliu ons vīriausis.
Gal kīnuo i būt paklausis:
– A dornam idiēti pruota
Tāp kap gīdīti kupruota?

Devīniū galva gera.
Daug kam būtu parama.
Iškada geruos galvuos,
Jie nuētu ba nauduos.

Pažiūriekit, gal Devīni
Jau parēji i Skaitlīni.